

از این رای تقاضای فرجام شده و اعتراضات فرجامی این بوده که طبق ماده ۱۹ قانون ثبت برای موارد ددیسا ابطال جداگانه می‌تون دادخواست را تجدید کرد.

شعبه ۴ دیوان کشور پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۳۴ - ۲۶/۶/۲۱ شنبه چنین زای داده است.

(چون ماده ۱۹ قانون ثبت در زمینه تجدید دادخواست پنی از ابطال و تبصره ذیل آن در زمینه تجدید دادخواست پس از رد آن هر یک تحت عنوان جداگانه اجازه یک مرتبه تجدید دادخواست را بمعترض داده اعمال ماده مزبوره و تبصره نامبرده در پرونده واحد بلا اشکال بوده از این رو قرار مورد فرجام شکسته می‌شود و پرونده برای اقدام شایسته بشعبه ۲ دادگاه استان پنجم فرستاده می‌شود.)

رویه دیوان کشور پراستواری

در مورد یکه حکم بطلان رای داوران از لحاظ عدم ابلاغ وقت رسیدگی یکی از آنان داده شده است
ماده ۶۶۰ آئین دادرسی مدنی

وکیل کسی از دادگاه شهرستان تقاضای ابطال رای داور را که بمحکومیت موکل او پرداخت علیقی در حق دونفر دیگر صادر شده بوده نموده و توضیح داده که روز رسیدگی را که داوران در آن روز رای داده‌اند بداور اختصاصی موکل او اطلاع نداده اند و همچنین رای در خارج از مدت مقرر انشاء گردیده و در مقدمه رأی تصریح بعدم حضور داور اختصاصی در آن جلسه نموده‌اند و در بیان رأی نوشته اند (دار اختصاصی از امضای رأی خودداری کرد) که این دو جمله متنضاد دلیل

خلاف واقع بودن اظهارات داوران است.

دادگاه شهرستان پس از رسیدگی (از لحاظ اینکه تاریخ قبول آخرين داور ۲۱/۵/۲۶ و مدت داوری دو ماه بوده و دلیلی بر تمدید مدت ده روز که در رأی داوران ذکر شده وجود نداشته) رأی داوران را در خارج از مدت مقرر تشخیص داده و همچنین عدم شرکت داور اختصاصی خواهان را در تهیه رأی (با استناد مندرجات همان رأی داوران و اینکه هیچ دلیلی نیست که مشعر با بلاغ وقت رسیدگی باوباشد) حکم بیطلاع رأی داوران داده است.

و کیل محاکوم علیه پژوهش خواسته و دادگاه استان حکم بدوى را گسیخته و تقاضای و کیل پژوهش خوانده را بر ابطال رأی داوران داده است.

بر اثر فرجام خواستن و کیل خواهان بدوى حکم پژوهشی در دیوان کشور شکسته شده و رسیدگی مجدد بشعبه دیگر دادگاه استان رجوع میگردد - شعبه اخیر پس از رسیدگی (بشعبه ۶ دادگاه استان مرکز) بشرح زیر رأی داده است (نظر باینکه اولاذیل ماده ۲۵ قرارداد اداره کل ساختمان راه آهن ناظر بارجاع امر بداری در مورد اختلاف بین مقاطعه کار و اشخاص ثالث است در قسمت مدت حکمیت مقررات خاصی در چنین موردي ذکر نشده و مقررات راجع بمدت حکمیت تابع مقررات عمومی است که بموجب ماده ۶۴۱ قانون آئین دادرسی مدنی دو ماه میباشد و بنا بحکایت پرونده حکمهای در مدت دو ماه اظهار نظر نموده اند و ادعا شده است که بتراضی طرفین ده روز بر مدت حکمیت اضافه شده و با تکذیب و کیل خواهان بدوى دلیلی راجع باین قسمت تقدیم نشده و علاوه بر اینکه در دادخواست پژوهشی از طرف وکلای مشارکیه تقاضای گواهی نامه نشده تا اگر راجع باین قسمت دلیلی در پرونده متشکله در اداره ساختمان راه داشته باشند بیاورند، چون تهرحال بنا بحکایت پرونده ارجاع بداری در اداره مذکور شده و خوانده

بدوی در پرونده نامبرده خود دخالت داشته و با این حال بدون گواهی نامه میتوانسته در طی گفتگوهای زیادی که در مراحل مختلفه رسیدگی دادگاهها نسبت با ایراد مذکور بعمل آمده اگر موارد استفاده میداشت از آن پرونده رونوشت گرفته بیاورد و دادن گواهی نامه بجهات مذکوره مورد نخواهد داشت و نایاً نظر باینکه بموجب ماده ۶۶۰ قانون آئین دادرسی مدنی اگر یکی از داورها در جلسه که برای رسیدگی یا مشاوره با اطلاع او از طرف داورهای دیگر معین شده حاضر نشود یا حاضر شده و از دادن رأی امتناع نماید رای اکثریت داورها مناط اعتبار خواهد بود و از مفهوم مخالف این ماده استنباط میشود که اگر جلسه رسیدگی با اطلاع یکی از داورها نرسد و اکثریت داورها بدون حضور او رأی ذهنی بیاعتبار خواهد بود و بشرح مندرجات پرونده داور اختصاصی خواهان بدوي در آخرین جلسه رسیدگی داورها حاضر نبوده و دلیلی در پرونده نیست که وقت رسیدگی بداور مذکور اطلاع داده شده باشد و با آنکه در دادخواست پژوهشی برای اثبات اطلاع بداور اختصاصی درخواست استماع از گواهی گواهان نشده و اسمای گواهان ذکر نگردیده و اساساً با انکار کتبی داور اختصاصی خوانده بدوي راجع با اطلاع دادن با و نبودن دلیل کتبی و یا اماره و قرینه دیگر استماع شهادت شهود بی تأثیر بنظر هیرسد و در رأی داورها از یک طرف ذکر شده است که داور اختصاصی خواهان بدوي حاضر نبوده و در آخر رأی نوشته شده داور اختصاصی آقای ... از امضای رأی خودداری کرده است که بین این دو عبارت اختلاف بین و واضح میباشد با توجه به بند ۱۲ از ماده ۶۶۵ و ماده ۶۶۰ قانون آئین دادرسی مدنی بطلان رأی داورها نسبت بسم خوانده

(بدوي اعلام میشود)

محکوم عليه از این حکم فرجام خواسته و شعبه ۶ دیوان کشود پس از رسیدگی

ایرادی بر حکم پژوهشی وارد ندیده و بشماره ۱۴۰۵ - ۲۶/۸/۱۶ حکم مزبور را استوار کرده است.

رویه دیوان گشود بر شکستن

در مورد یکه دادگاه بوصیه‌نامه که پیش از انتشار قانون راجع بطرز تنظیم وصیت‌نامه نوشته شده (از لحاظ تنظیم نشدن مطابق آن قانون) ترتیب اثر نداده است

ماده ۳۹۱ قانون امور حسی مصوب ۱۳۱۹

زندی در تاریخ ۱۳۲۱/۱۱/۲۵ بدادسرای شهرستان شرحی نوشته حاکی از اینکه شوهر هن سه ماه قبل فوت کرده و دو فرزند صغیر ازاو باقی هانده و احوال او مورد تعرض فرزندان کبیر او واقع شده و این‌جانب برای حفظ حقوق خود و صغار تقاضای اقدام مقتضی را دارم - در خلال اقداماتی که از طرف دادسرا بعمل آمده پسر بزرگ متوفی وصیت‌نامه وصلح نامه ابراز داشته و خود را وصی و برادر دیگر را ناظر معرفی کرده و بالاخره قضیه از دادسرا طبق ماده ۷۳ قانون امور حسی بدادگاه شهرستان ارجاع شده است.

دادگاه بس از شنیدن توضیحات دو طرف رأی داده است که متوفی طبق اظهار دو پسر بزرگش سواد نداشته و املاک را بنام خود تقاضای ثبت کرده و وصیت‌نامه مطابق قانون تنظیم نشده وقابل پذیرفتن نیست و دادسرا باید برای تعیین سرپرست صفات اقدام نماید.

از این رأی دو برادر مزبور پژوهش خواسته‌اند و همان رأی بدوى ابتدائیاً و سپس حضوراً نیز در شعبه ۳۵ دادگاه استان ۱ و ۲ استوار شده است.